

[J. K. Hansen]

Hvorfor det? Jo, hvis vi selv vil det, så er uddannelsesområdet nok et af de områder, hvor der både politisk og administrativt informeres særdeles godt. Grunden til denne gode information på uddannelsesområdet er jo, at det er et område, der har offentlighedens store bevågenhed, og som følge heraf er det også et område, der giver dette tings medlemmer lejlighed til i almindelighed – og uddannelsesudvalgets medlemmer i særdeleshed, hvis de ellers møder op i udvalget – at stille mange spørgsmål.

Hvis vi lader de seneste års uddannelsesdebatter – såvel debatterne i folketingets uddannelsesudvalg som dem, der foregår her i salen – passere revy for os, så må vi erkende, at der ikke er mange områder, vi ikke har endevendt. Skulle man ikke huske den sne, der faldt i fjor, så skal jeg lige minde om, at vi den 23. maj 1978 havde en debat her i folketingssalen om U 90. Derfor kan man med fuld ret sige, at ministerens redegørelse, som vi har fået her i dag, er en repetition, repetition af tidligere læst og gennemgået stof.

Jeg skal ikke kommentere lovinitiativerne, som blev nævnt i undervisningsministerens redegørelse. Det bliver der jo rig lejlighed til under behandlingen af hvert enkelt lovforslag. Forespørgslen, som den er stillet her i dag, er meget bredt formuleret. Jeg har ikke gransket i, om der var specielle områder, forespørgerne ville fordybe sig særligt i. Jeg skal trække nogle områder frem.

Først folkeskoleområdet. Vi har et forlig om folkeskoleloven af 1975, og jeg ved da udmærket godt, at de partier, der ikke er med i folkeskolelovsforliget, ofte er irriterede over bl. a. de periodiske møder, som forligspartierne afholder for at drøfte erfaringer, der gøres på folkeskoleområdet, og som kan nødvendiggøre justeringer og ændringer på enkelte punkter, f. eks. de justeringer omkring styrkelsen af historie og idræt i folkeskolen, som ministeren har redegjort for for det første i en pressemeddelelse, så i et samråd i uddannelsesudvalget og nu sidst her ved sin redegørelse i dag. Jeg kan kun beklage, at partierne ikke kendte deres besøgelsestid, da vi havde loven til behandling i 1975. Man må sige til disse partier, at når man ikke ville være med til at tage et ansvar dengang, ja, så bliver man nødt til at acceptere, at de partier, der har taget et an-

svaret på dette område, også kører tingene, lægger tingene frem.

Fra socialdemokratiets side er vi ikke blinde for det nødvendige i at justere på punkter i folkeskoleloven, efterhånden som vi i praksis ser, hvordan den virker. Men jeg vil meget, meget gerne her i dag slå fast, at vi på ingen måde vil være med til at ændre på vore politiske intentioner med loven. Her kan jeg nævne lovens formålsparagraf. Vi vil ikke være med til yderligere niveaudelinger, og vi vil heller ikke være med til yderligere styrkelse af de boglige fag. Så er det sagt.

Jeg vil også gerne her have lov til at citere, hvad formanden for Danmarks Lærerforening, Jørgen Jensen, sagde i sin beretning på Lærerforeningens kongres i forrige uge. Nu er Lærerforeningens kongres jo allerede trukket frem i debatten, så må det også være rigtigt, at jeg tager nogle ting herfra frem. I forbindelse med nogle kritiske bemærkninger omkring skolens situation sagde Jørgen Jensen følgende:

»Lad mig med det samme slå fast, at det ikke er folkeskoleloven, som jeg vil rette en kritik imod. Efter min opfattelse har vi i den nugældende folkeskolelov et af de bedste grundlag i Europa at bygge vores skole på. Loven skal ganske vist justeres på nogle punkter, efterhånden som vi i praksis kan se hvordan den virker, men der er for mig ingen tvivl om, at vi i loven har en god basis for elevernes undervisning og trivsel i skolen.«

Jeg må sige, at jeg er meget enig med Jørgen Jensen i det, han her siger. Jeg er lige så enig med ham, når han senere under samme afsnit i sin beretning siger følgende:

»Det kan ikke nytte noget, at man fra politisk hold bliver ved med at spille kasterbold med skolen. Jeg skal naturligvis ikke rette indvendinger imod, at politikerne betragter netop skolepolitikken som et af de mest betydningfulde samfundsanliggender. Det har jeg jo selv bedt om ved adskillige lejligheder. Men det, jeg må advare meget imod, er, at man for at få sine galluplital til at stige fremsætter kortsynede og uigennemtænkte argumenter i slagordsform om, hvad der skal kræves af skolen. Virkningen heraf er direkte ødelæggende for vore muligheder for at få en i øvrigt fornuftig folkeskolelov til at virke efter hensigten i det daglige skolearbejde. Vi kan simpelt hen ikke leve med, at man fører